Прийди, жадана! Знов не позве тебе
Мій голос; мить прощання наблизилась.
Чого шукав, знайшов я нині,
І чаклування окови тануть.

Поглянь: істота красна, володарка
Руйнує чари; довго і марно я
Вглядався в кожен трон; нарешті
Чую за ними отчизни поклик.

В глибу земної форми палає вже
Потужно тайний пломінь — моє старе
Єство: хай будеш ти жерцем і
Спів повороту співай офірі.

Візьми ці віти, ними покрий мене
І проти сходу пісню узнесену
Співай, допоки сонце зійде:
Двері прасвіту мені відкрити.

Покров, що слав мені аромат колись,
По тому, злотний, в доли опуститься;
Хто дише ним, в любові вічній
Ревне клянеться княгині красній.